

عنوان مقاله:

نقدی بر شیوه قانون نویسی قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392

محل انتشار:

همایش ملی قانون آیین دادرسی کیفری سال ۱۳۹۲ در بوته نقد (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

بابک پورقهرمانی - استادیار گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی مراغه، ایران

فاطمه احدی - استادیار گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی مراغه، ایران

ابراهیم قربانی - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق کیفری و جرم شناسی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 علی رغم تحولات و نوآوری های فراوان به خصوص تحولات ناشی از حقوق متهم، بزه دیده، شهود، تشکیلات و صلاحیت رسیدگی مراجع قضایی و سایر موارد، از لحاظ متدلوژی قانون نویسی با اشکالات عدیده ای مواجه است. قانون مذکور به عنوان کار جدید از سوی مقنن تلقی شده، بی گمان کار انجام شده دارای نوآوری و نکات مثبت نیز است. اما این قانون از نظر شیوه و شکل قانون نویسی ضعیف بوده و به جرات می توان گفت که در این زمینه نه تنها پیشرفتی نداشته است، بلکه نسبت به قوانین سابق ضعیف تر به نظر می رسد. در حالی که امروزه با توجه به پیشرفت های علمی در زمینه ی الکترونیکی و رایانه ای، شکل و شیوه ی قانون نویسی در دنیا در جهت سهولت کار قانون نویسان می طلبید، قانون اخیر التصویب از این لحاظ بسیار دقیق تر و ظریف تر باشد. در این تحقیق که به روش کتابخانه ای و با ماهیت تحلیلی و توصیفی می باشد، نگارنده گان با مستندات علمی به این نتیجه رسیده اند، نظر به این که قانون محل تلاقی معارف مختلف بشری است و با توجه به پیشرفت های عظیم نظام های حقوقی در تمامی زمینه ها، علی الخصوص در شیوه ی قانون نویسی، قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 تا حدود زیادی از این موارد محروم و از چرخه پیشرفت قانون نویسی نسبت به جوامع غربی عقب مانده است.

کلمات کلیدی:

قانون نویسی، قانون آیین دادرسی کیفری، نوآوری، قانون نویس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/420550>

